

221712M2R

ZONE

NYT

Maanedstidning for Zone-Redningskorpset

2. Aarg.

November 1939

Nr. 5

„Redningskorpsetne arbejder“

Vi præsenterer herved Forsiden til Bogen, der i disse Dage er udkommen.

Vi bringer nedenfor de to Forfattere Redaktør **Knud Rye** og Journalist **Georgs**

Forord:

„Redningskorpsetne arbejder“ giver Læseren Lejlighed til paa nært Hold at følge det Liv, der rører sig paa Redningsstationerne, hvor der Aaret rundt, Dag og Nat, er Mandskab paa Vagt, rede til at komme til Hjælp ved Dagliglivets mange, forskelligartede Uheld og Ulykker. —

For i saa vid Udstrækning som muligt at give et alsidigt Billede af Redningstjenesten **til Lands — til Vands og i Luften**, er Handlingen knyttet til følgende to Selskaber:

Svitzers Bjergningsentreprise, Verdens ældste Redningskorpset til Søs, og **Zoneredningskorpset**, i det dette Redningskorpset er det eneste i Danmark, der — foruden sin landsomspændende Redningsvirksomhed til Lands og sine Ambulance- og Redningsbaade — har egen **Ambulance-Flyvemaskine**, Danmarks første og eneste. —

En Redningsmands Arbejde er — uanset i hvilket Element, det foregaar — interessant og stærkt afvekslende, men en Mand, hvis Arbejde

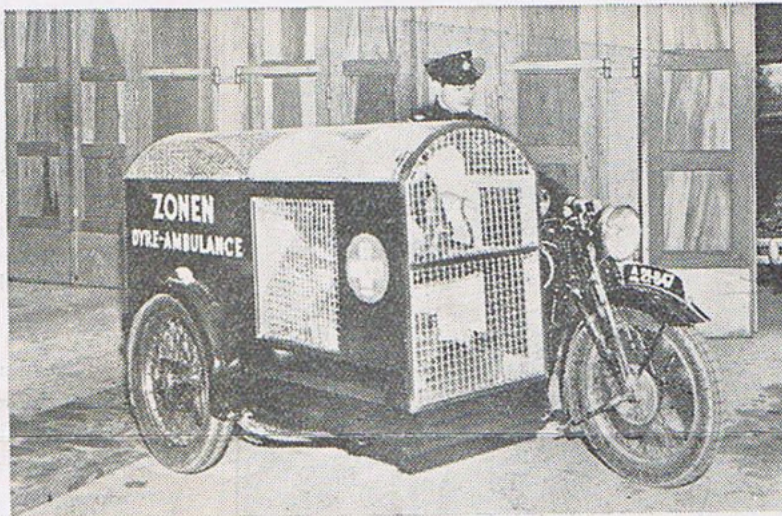
det er altid og under alle Forhold at komme andre til Hjælp, udsættes ogsaa selv for Fare.

Denne Bog viser bade de muntre

og de alvorlige Sider af en ung Redningsmands bevægede Liv.

Forfatterne.

Ny Dyre-Ambulance i København.

I Forbindelse med Zone-Redningskorpsets Arbejde for Dyre-Evakuering i København, har man anskaffet denne nye Dyreambulance. Det er en „Triumph-Motorcykle“, hvorpaa der er bygget et Hus med 5 Rum, saaledes at der er Plads til flere forskellige Slags Dyr, uden at disse kan komme i Strid med hinanden.

Ideen med Zonens Dyreevakuering er som bekendt den, at Landbo-Abnenter tager Husdyrene i Pleje for Bybeboerne under en eventuel Evakuering. Ejerne af Dyrene kan selv bringe disse til den Gaard, hvor man har erklæret sig villige til at tage

Dyrene i Pleje, men har man ikke selv Tid til dette, kan man aftale med Zonen om Transporten, og her-til er den nye Dyre-Ambulance bl. a. beregnet.

Som bekendt har vi i længere Tid haft stor Dyreambulance til Transport af syge Heste, Køer etc. — hvorimod denne er beregnet paa Transport af **tmaa** Dyr.

Zonens Arbejde for denne Sag, der er ganske gratis, skal naturligvis kun fortsættes, indtil der træffes nogen anden og bedre Ordning.

Ved Rattet ses Assistent **Jørgen Wiboltt.**

„ZONE-FILMEN“ i ny og forbedret Udgave

Zone-Filmen har i den sidste Maanedstid været Genstand for en gennemgribende Revision. — En Del af Episoderne er blevet skaaret ned, og der er kommet en Del Tilføjelser, bl. a. om Ambulance-Flyvemaskinen og Hovedstationen paa Platanvej i København, og endelig er der optaget en rigtig Begyndelse og Afslutning.

Samtidig er der fremstillet en ekstra Kopi, saaledes, at det

fremtidigt vil være muligt at vise Filmen to Steder samme Aften. I den sidste Tid har der gentagne Gange været Tilfælde,

hvor to eller flere Forsamlinger eller Foreninger har ønsket at se Filmen samme Aften, og vi har

naturligvis altid været kede af ikke at kunne imødekomme saadanne Ønsker.

Den nye Zone-Station i Nakskov

der blev taget i Brug i September Maaned i Aar, med Stationsleder **Petersen** som Leder.

Dramatisk Begivenhed paa vestlollandsk Gaard

Ung Pige springer i Gaardens Dam og bliver reddet af en modig Forkarl og Zone-Redningsk. kunstige Aandedræt

Paa en vestlollandsk Gaard viste Forkarlen sig forleden Søndag som en rask Redningsmand, idet han sprang paa Hovedet i en lille Sø og reddede Gaardens 18-aarige Tjenestepige.

Da Pigen kom paa Land, var hun bevidstløs, og man tilkaldte derfor straks Læge Koføed i Nakskov og Zone-Redningskorp-

set, ligeledes fra Nakskov, der hurtigt kom til Stede. De to Assistentter gik straks i Gang med at give den unge Pige kunstigt Aandedræt; og efter at have arbejdet nogen Tid med hende, kom hun til Live. Man fortsatte naturligvis med Arbejdet, til Lægen gav Ordre til, at det maatte ophøre.

Den unge Pige blev derefter ført til Nakskov Sygehus og indlagt, og det meddeles nu, at hun har det udmærket.

Zonen i Nakskov anvender i Lighed med de øvrige Zone-Stationer over hele Landet Holger Nielsens System i kunstigt Aandedræt.

Det er en Samfundspligt at spare paa Benzinen!

„Redningskorpserne arbejder“ -

Som omtalt er der i disse Dage udkommet en Bog med ovennævnte Titel, forfattet af Redaktør Knud Rye og Journalist Georg, og udsendt paa Frederik E. Pedersens Forlag.

Bogen er paa 144 Sider og rigt illustreret og fortæller om en ung Mands mange og brogede Oplevelser i Zone-Redningskorpset, ligesom der i Handlingen er indflettet en Omtale af vort Kollegafirma til Søs, Svitzers Bjergningsselskab.

Bogen vil være en glimrende Julegave eller Fødselsdagsgave — den vil blive slugt med Begejstring af alle Unge, og ogsaa den lidt modnere Generation vil utvivlsomt befinde sig godt i Selskab med Redningsfolkene — specielt Knud, som Hovedpersonen hedder.

Vi bringer her et Uddrag af Bogen. Da det vil være vanskeligt at have fornødent Udbytte af at læse et Kapitel midt i Bogen, der som bekendt har gennemgaaende Handling, har vi valgt et Par Kapitler i Begyndelsen af Bogen. Vi præsenteres her for Hovedpersonen og hans Kammerater, og Handlingen er i Begyndelsen henlagt til en jysk Station.

I den regnvaade Nat.

Den blanke strømlinede Køler borede sig ind i Landskabet. Træerne forsvandt i et Jag paa begge Sider

af den store Vogn, og den vaade Asfalt sang under Hjulene. Gaardejer Bek kikkede hastigt paa Speedometret og strammede saa Trykket paa Fodspeeren. Hans store grove Hænder hvilede sikkert paa det spinkle Rat, og de tre Passagerer i Vognen havde ubegrænset Tillid til Chaufføren. Der blev ikke talt meget. Gaardejer Bek havde paa taget sig at køre sin Niece, Ellen, ind til Toget. Han havde lovet at naa frem i rette Tid, og han havde i Sinde at holde sit Ord.

De var kommet for sent af Sted fra Gaarden, og Ellen ønskede i sit stille Sind, at hun aldrig havde bedt Onklen om at naa det første Fog. Lidt beklemt sad hun paa Bagsædet og saa Lyskeglerne lue i Mørket, men hun sagde ikke noget. Det havde i og for sig været pænt Vejr, da de startede, men straks efter, at de var naaet ud paa Landevejen, begyndte det at regne, og medens den summende Motor slugte Kilometer efter Kilometer, silede Regnen stadig kraftigere ned over de lukkede Ruder.

Bek saa paa sit Ur og kikkede paany paa Speedometret for at vurdere Chancerne for at naa frem rettidig. Farten var nu oppe omkring de 90 km, og bagfra lød hans Kones Stemme stiltfærdigt: — Jens, pas nu paa. Tror du ikke det er lovlig glat?

— Det skal nok gaa, lille Mor, sagde han, jeg har kørt stærkere før.

Bare den Regn vilde holde op, tænkte han ved sig selv. Visseren

kunde plauselig ikke tage de store Mængder Vand, der klaskede mod Vindspejlet, og Vejen svømmede ud i Cirkler. En Lyskegle tegnede sig noget forude, den stammede fra en Vogn, som kørte i samme Retning. Bek kantede sin Bil forbi den anden og laa et Øjeblik efter paany midt paa Landevejen. Motoren fik atter Gas og laa paa højeste Ydeevne, da en Vogn, der kom i modsat Retning dukkede op forude. Netop som Bek tvang sin Vogn til Side for i størst mulig Bue at komme udenom den anden Vogn, blev han klar over, at det skarpe Sving ved Landsbyen var lige foran ham. Øjeblikkeligt skiftede han Fod fra Speederen til Bremsen, og hans stærke Hænder knugede om Rattet for at holde Vognen paa Kørebanen, men den skred og han pressede hele sin Vægt over Rattet for igen at vinde Herredømmet over Vognen. De tre paa Bagsædet stemte Fødderne mod Vognens Bund for ikke at blive kastet forover. Bek raabte bagud: — I skal ikke være bange!

Saa skete det! De næste Sekunder var kun Mørke, Smerte og Skrig. Bilen var tørnet mod et Træ, Hele den ene Side blev trykket ind, og Glassplinterne fra Ruderne skar gennem Tøjet. Lyskeglerne forsvandt og rystende Skrig lød ud i Natten.

Saa sænkede Mørket sig over Bilvraget.

Husk at bestille Bogen:

„Redningskorpserne arbejder“ -

Knud paa sin første store Udrykning.

En ung Mand i en stramtsiddende mørkegraa Uniform stod paa Redningskorpsets Station og stirrede ud over de 14 Vogne, der stod i Garagen. Han beundrede den skinnende Lak paa Kranvogne og Ambulancer, og hans Blik gled videre til den ene Langside, hvor Redningsmateriel var sirligt stillet op. Paa Rad og Række hang Hjelme, Gasmasker og Økser. Paa den anden Væg var der en rektangulær Plade inddelt i Kvadrater. Han vidste, at naar der blev meldt en Udrykning, vilde det lyse op i en af Kvadraterne. Enten vilde der staa **Ambulance, Syge-transport, Kranvogn, Brand, Livredning, Dyrerddning** eller — **Katastrofe!**

Knud Jensen var saa ny en Mand i Redningsarbejdet, at han ikke havde kunnet frigøre sig for den Stemning, han straks ved sin Ansættelse i Korpset var bleven grebet af; den laa over hele Stationen. Det var dette, at man ikke vidste hvad de næste Minutter kunde byde paa, dette, at den ene Dag aldrig var som den foregaaende. Der var nok at tage fat paa, og Knud fandt, at det altsammen var lige interessant. Naar han vaskede en Vogn, tænkte han paa, at den maaske en Time efter skulde fare ud ad Porten paa Vej til et Arbejde for at redde Menneskeliv.

Mens han stod og beundrede Vognene i den vældige Garage, kunde han ikke lade være med at sammenligne den Tilvæelse, hans gamle Skolekammerat, Jens, var kommet ind i, og den han selv førte. Jens sad bare paa et Kontor og førte

Tal ind i Kolonner og lagde Tallene sammen, mens han, Knud, havde et rigtigt Mandfolkearbejde. Han skød uvilkaarligt Brystet frem og rømmede sig. Det var noget, han engang imellem saa Overassistenten gøre, og naar han selv gjorde lige saadan, følte han sig som en Mand, det er gaaet ualmindeligt godt — en Mand, der har en vigtig Opgave her i Livet. Og naar han saa tillige havde fundet Kammerater og Venner i Arbejdet i Redningskorpset, saa syntes han, at intet ungt Menneske kunde ønske sig mere end det, han var naaet til. Om nogle Aar vilde han selvfølgelig blive Assistent, hvis alt gik godt, og det haabede han, det gjorde. For Øjeblikket var han Elev, og havde haft det mindst morsomme Arbejde i den første Tid. Men han indrømmede overfor sig selv, at det kun var naturligt, for hans Fader havde saa ofte fortalt ham, at før man kunde udfylde en Plads her i Livet, maatte man lære og indstille sig paa at lyde. Det syntes han ogsaa selv, han havde gjort, og han stod og blev taknemlig over den Forstaaelse og Venlighed, han havde mødt hos de ældre Kammerater i Korpset lige fra den første Dag. Han havde ikke et eneste Øjeblik følt sig overflødig, til Trods for at han godt senere kunde se, at han ved visse Lejligheder ikke ligefrem havde været til Nytte. Men fremad gik det, og glad var han.

Knud lod en Finger glide hen over en af Ambulancernes Skærme og konstaterede, at der ingen Støv havde samlet sig. Han var som Korpsets øvrige Medlemmer uhyre stolt over den velholdte Vognpark. Han skulde lige til at gaa ind i

Mandskabsstuen, da han brat standsede. En øredøvende Kimen brød med eet Nattens Stilhed. I Kvadraterne paa Tavlen med Ordene „Ambulance“ og „Kranvogn“ skinnede de elektriske Lys klart igennem, mens Klokken blev ved at kime. Det var den **store Udrykning**. Ligesaa pludselig blev der stille igen, og en rolig og tydelig Stemme sagde: „Ambulanceudrykning til Svinget ved Landsbyen Hasle“. Ordene gik ud i Højtalerne i Garagen og Mandskabsstuen og i Telefonvagtstuen, og inden Stemmen, som han genkendte som Overassistent Fjelds, havde naaet at gentage Meldingen, var Dørene fra Mandskabsstuen slaaet op, og tre af Kammeraterne i fuldt Løb mod de to Ambulancer, der stod længst til højre i Garagen.

— Du skal med, Knud, raabte Christian. Løb ind og faa Køresedlen mens vi gør klar.

Knud var ikke længe om at springe op i Vagtstuen, og imedens startede Christian den rødakerede Ambulance og Hans og Peter fik Kranvognen bagved i Gang. Knap et Minut efter Meldingen holdt Vognene med Motorerne i Gang foran Hovedindgangen til Stationen, hvorfra Knud kom farende ud. Han havde hos Telefonvagten faaet en Seddel med Adressen paa Ulykkestedet. Knud sprang op ved Siden af Christian, der omgaaende satte Vognen i Gear. Uden at vende Hovedet sagde han kort til Knud: „Start saa Signalthornet“. Et Sekund efter advarede Udrykningshornet den øvrige Trafik. Knuds højre Haand arbejdede automatisk med Haandtaget. Christians Ansigt var ubevægelig. Knud skottede op til ham, men sagde ingenting. Der var nok

Husk at bestille Bogen: „Redningskorpsets arbejde“ -

JYLLAND

Texaco Autoolier og Industriolier
TEKNISKE ARTIKLER

Robert Ploug

Telefon 1916
HORSENS

Køb Deres

KUL - KOKS - CINDERS
gennem 15 - 1501 - 1502

J. L. Beck & Co.

Købmand Sand Christensen

Søgade 61 - KOLDING - Tlf. 2209

Kolonial - Brændsel

FYN

Smedemester **C. Dindler**
Jens Benzonsgade 42 - Telefon 3867
leverer Kleinsmedearbejde til Z.-R.
Følæng Tilbud. Specialitet: TREBEN

DRONNINGSGADES
BRÆNDELSFORRETNING
anbefales — **L. Andersen**
Dronningensgade 64
Telefon 2786

L. P. Larsen
VULKANISERINGSANSTALT
Vestre Stationsvej 8 - ODENSE - Telf. 798

Lange Jørgensen A/S
Fjordgade 9 - Tlf. 8500 - ODENSE
Akkumulator og autoelektriske
Reparationer

nok for Vognens Fører at være vagtsom overfor. Hjulenes Gummi hvinede over den vaade Asfalt. Lygterne var sat paa stor Styrke.

Umiddelbart efter Ambulancerne kom Kranvognen.

Paa Ulykkesstedet.

Medens Ambulancerne og Kranvognen fo'r ud ad Byens Gader, mens modgaaende Trafik helt stoppede op og Bilerne i samme Retning holdt ud i Vejens Side, øgede Christian Ambulancens Hastighed. Det gule Flag blafrede, og Hornet tudede ensformigt. Peter, der kørte Kranvognen holdt Afstanden mellem den og Ambulancerne.

Uden et Øjeblik at tage Øjnene fra Vejbanen sagde Christian roligt: — Det er jo første Gang, du er med paa Udrykning, og du forstaar jo nok, det gælder om, at du ikke lader det, du nu maaske faar at se tage paa Nerverne. Mens vi udfører vort Arbejde, maa vi ikke lade os paavirke af Ulykken. Vi maa være koldblodige, og hele Tiden arbejde hurtigt, for det er ikke vor Medfølelse, der hjælper de Mennesker, der er kommet til Skade, men vor Hurtighed og Sikkerhed. Hvis der skulde være noget, der ryster dig, naar vi nu kommer til Ulykkesstedet, saa maa du bide Tænderne sammen og præcist udføre de Ordre, jeg giver dig. Har du forstaaet?

Javel!

Ingen af dem sagde noget, førend Lyskeglerne indfangede nogle utydelige Skikkelser et Par Hundrede Meter fremme.

De var ved Ulykkesstedet. Ambulancerne holdt ind til Siden

Kranvognen fulgte efter og manøvrerede paa Plads, saa dens Projektører belyste Bilvraget. I de Minutter, der var gaaet, siden Ulykken skete, og til Vognene naaede frem til Stedet, havde nogle forbigaaende hjulpet to af de tilskadedekomne ud, og varsomt lagt dem paa Grøftkanten. Det var Gaardejer Bek og hans Kone. Gaardejeren laa udstrakt og stønnede svagt. Hans Kone sad jamrende ved Siden af ham, ude af Stand til at foretage sig noget. Peter og Hans tog Baaren frem og gik hen til dem. Forsigtigt lagde de den saarede Gaardejer paa Baaren og bar ham ind i Vognen. Saa støttede Peter den forvirrede Fru Bek, og med hans stærke Arm under sin vaklede hun hen til Ambulancen. Imens saa Christian og Knud efter i Bilvraget. En ung Pige sad sammensunken paa Bagsædet. Hendes lyse Haar faldt ned over Ansigtet og dækkede det næsten, og hendes pæne Sommerfrakke var plettet af Blod. Christian saa straks at det kom fra en Flænge i Panden, forarsaget af det knuste Vindue, og han var sikker paa, at hun ogsaa havde faaet et Chok, for han havde set saa mange af den Slags Tilfælde før.

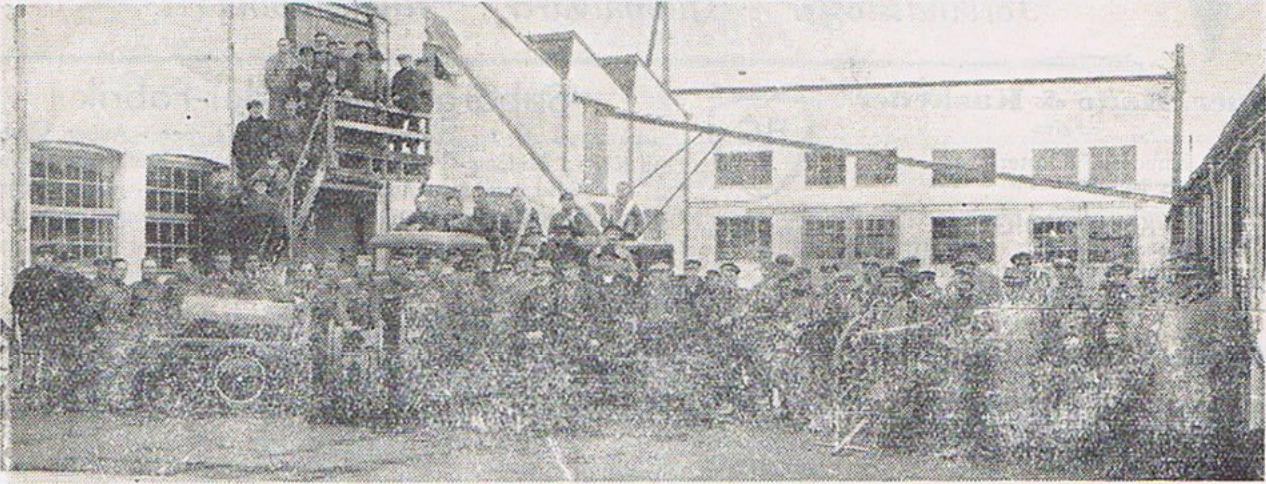
— Jeg tror ikke hun er slemt saaret, sagde han til Knud, men vi maa bære hende forsigtigt ud. Du fylder mindst af os to, Knud. Forsøg at faa en Arm om Skuldrene og løft hende herhen, saa skal jeg tage et Nap med.

Idet Knud begyndte at løfte den unge Pige, gav hun et Suk fra sig og da hun var baaret ud paa Vejen missede hun med Øjnene mod det skarpe Lys fra Projektøren. Saa lukkede hun dem halvt op og spurgte angst:

— Hvor er jeg, hvad er der sket!

Det er en Samfundspligt at spare paa Benzinen!

Brandværnsøvelse i Dronningborg.

I Begyndelsen af denne Maaned afholdtes der paa Dronningborg en større Brandøvelse paa Maskinfabrikken under Ledelse af Brandin-

inspektør **Kock**, Randers. Foruden Randers Brandvæsen og Dronningborg Brandkorps deltog Zonen fra Randers med sin store Motorsprøjte.

Billedet er taget paa Fabrikken lige efter den vellykkede Øvelse.

En smuk Redningsbedrift.

Zone-Redningskorpset i Randers udførte forleden en smuk Bedrift, der antagelig har reddet en ung Mands Liv. —

En Læge blev tilkaldt til V. Tørslev, hvor en 27aarig Mand laa meget alvorlig syg med Lungebetændelse og Slim paa Lungerne, og da Lægen kom tilstede, var Tilstanden særdeles alvorlig, fordi Patienten næsten ikke kunde faa Luft.

Lægen tilkaldte Zonen fra Randers, der mødte med Ilt-Inhalationsapparat, og efter en kort

Behandling af Patienten paa Stedet kørte man til Hobro Sygehus med ham. Under hele Transporten fortsattes Behandlingen med Iltapparat, og det erklæres nu, at den unge Mand har det godt.

Zone-Redningskorpset, Randers, oplyser i den Anledning, at man nu med Held har assisteret Læger og Jordemødre med det store Ilt-Inhalationsapparat i ca. 10 Tilfælde.

„ZONENS LOMMEBOG 1940“

Undertegnede ønsker at disponere over Lommebøger.

Navn

Stilling

Adresse

Det er en Samfundspligt at spare paa Benzinen

Leverandører til Zone-Redningskorpset:

Rostgaard-Sørensen & Co.

Jyllandsvej 7 - København F.

Forbindsstoffer - Gummivarer - Hygiejnebind

Huer, Hatte & Kasketter

en gros

W. Knudsen, Klosterstræde 14
København K. Telefon C. 15410

KNUD VOIGT

Frederiksberg Hædgade 3 - København
Auto-Gummi - Vulkanisering (Slidbaner)
TELEFON FASAN 1893

Albert Madsens Efft.

Aage Buck
C. 1218 - Havnegade 19
Fovværk - Wire - Presenninger
Redningsmateriel

Ring **1420** Bilen

Holdepladser overalt i Stor-København

J. S. V. Weilbach

Kgl. Hof-Leverandør
Grundlagt 1755

Flag - Vimpler - Navnestandere

Udrykningsflag

NIELS JUELSGADE 6 - TELF. Central 1220 - 7990

Dansk Metalkilte-Industri

ved K. Jacobsen

Ryesgade 112 - København Ø.

Tlf. Central 13464

Massefabrikation af:
Ætsede Skilte og
Reklameartikler

Indr. Varm.

Søborg Vognfjeder-Fabrik

Luksus-, Last- og Waggon-Fjedre, alle Typer - Aaben Søndag
til Kl. 12 Middag - Forchromede Kofangere, Kofanger Service
Vi ombytter Deres gamle Kofangere og paamonterer nye med det samme.
Brdr. Christensen, Vangedevej 235, Telf. Søborg 189 - 1160

Zone-Lederne var forleden Lørdag Aften samlet paa Stationen i København til en Sammenkomst, hvor man drøftede forskellige Spørgsmaal af faglig Interesse.

Hagenbeck i Hamburg har sendt sin store Søelefant „Goliath“ til Aarhus, hvor den er i Pension i Aarhus Zoo. Det store Dyr ankom til Aarhus med Jernbanen, og blev fra Stationen transporteret til sit fremtidige Hjem af Zonen, der modtog den med en Tønde Sild. — Dansk Film Revue forevige de Begivenheden, der blev forevist i forskellige Biografer.

Bestillingerne paa Zone-Lommebogen gaar strygende — der er endnu et mindre Parti tilbage men vi skulde tage meget Fejls om der ikke er udsolgt før Jul. Altsaa: Ønsker De et Eksempplar af Zone-Lommebogen for 1940, maa De omgaaende indgive Be-

stilling. Vi henviser til Blanketten andetsteds i Bladet.

Det første Parti Zone-Askebægre blev udsolgt paa to Dage. Vi har nu givet Bestilling paa et nyt Parti og kan i Løbet af 14 Dage igen efterkomme Bestillingen. Prisen er Kr. 1,85 pr. Stk.

Naar private Bilister den 1ste December igen kan købe Benzinen — selv om det kun bliver pr. Ration — bliver der utvivlsomt Travlhed paa Stationerne. De mange Biler, der har staaet opklodset i tre Maanedre, skal nok give Arbejde, indtil Motorerne snurrer, som de skal efter den ufrivillige Ferie.

ZONE-NYT

Udgivet af Zone-Redningskorpset
Ansvarshavende Redaktør

Georg Elmose, København.

Announceespedition

Alexandragade 11, Odense

Segal's BOGTRYK, Fredericia